

РЕШЕНИЕ

№ 7917

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8940** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Кортиер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу решение № 2391 от 22.05.2023 г. по нахд № 7656/2022 г. на СРС, НО, 100-ен състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-717 от 13.09.2021 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор", относно наложени на касатора на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 вр. чл. 648, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) две имуществени санкции, всяка в размер на 1000,00 лв. за извършени две нарушения на чл. 337, ал. 2 КЗ.

С жалбата се претендира касационната инстанция да отмени оспореното решение като неправилно поради допуснати нарушения на процесуалния и материален закон и необоснованост. Твърди се, че решаващият съд не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства и е направил неправилна преценка на същите, в частност представеното платежно нареждане от 17.06.2021 г. Сочи се, че невъзможността да се установи денят на получаване от застрахователния брокер на процесните премии е пречка за установяването на деня, от който следва да се брой 5-дневният срок,

посочен в нормата на чл. 337, ал.2 КЗ. По отношение на второто нарушение също се сочи, че не са представени достатъчно доказателства за удостоверяване на точната дата на получаване на плащанията, от което според касатора следва извод, че не може да се установи извършване на нарушението. В тази връзка се претендира приложение на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. И., поддържа касационната жалба. Допълнително изтъква съображения за изтекла погасителна давност от момента на извършване на нарушението. Претендира разноски пред двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура взема становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено като правилно.

Административен съд София - град, XIII-ти касационен състав, след като съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съдебен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна правилно решаващият съд е приел за установено, че в изпълнение на Заповед № 3-164 от 23.06.2021 г. на зам.председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", служители на комисията - М. М. и С. С., извършили проверка на застрахователен агент „Кортиер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в офис, находящ се в [населено място], [улица]. За констатациите при проверката на място бил съставен констативен протокол (КП) № Р-04-160 от 28.06.2021г. В хода на проверката, с оглед установяване на обстоятелството дали проверяваното лице превежда в срок получените премии към застрахователя, били изискани и представени заверени копия от договори за откриване и поддържане на специални клиентски сметки, извлечения от движението по тези сметки за периода 01.12.2020г. - 28.06.2021г., заверени копия от договори и анекси към тях за застрахователно посредничество със ЗК“Лев Инс“ АД, ЗАД „ДаллБогг: Живот и здраве“, ЗАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, „ ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД и „ ЗАД ОЗК-Застраховане“ АД, заверени копия на последните отчети, както и платежните нареждания към тях и издадените сметки за посочените в отчетите застрахователни полици. Изискано е от проверяващите заверено копие на последния платен отчет към „ЗАД ОЗК –Застраховане“ АД, ведно с платежното нареждане, с което се превеждат застрахователните премии към застрахователя, и издадените сметки за посочените в отчета застрахователни полици. Представен е отчет № 11549/2021г. за периода 01.06.2021 г. - 22.06.2021г. за полици и вноски по задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите – 8 бр. общо за сумата от 957,49 лв., заверено копие от преводно нареждане за кредитен превод към ЗАД " ОЗК-Застраховане“ АД от 22.06.2021г. за същата сума и заверено копие от сметка от 07.06.2021г. за сумата от 101,15 лв., представляваща трета вноски по застраховка ГО на автомобилистите, заверено копие от сметка от 02.06.2021г. за сумата от 74,63 лв., представляваща втора вноски по застраховка ГО на автомобилистите.

При проверка на представените документи проверяващите установили, че на

07.06.2021 г. ползвателят на застрахователна услуга „Актуал Груп“ ЕООД платил на брокера „Кортиер“ ЕООД трета вноски от премията в размер на 101,15 лв., за което била издадена сметка от същата дата, както и знак /стикер/ №88408674 от Гаранционен фонд. На 22.06.2021г. от специалната сметка на „Кортиер“ ЕООД е извършен превод към банковата сметка на ЗАД “ ОЗК-Застраховане“ АД.

На 02.06.2021г. ползвателят на застрахователна услуга М. В. Х. е платил на брокера „Кортиер“ ЕООД сумата от 74,63 лв. - втора вноски по премията, за което е издадена сметка от същата дата и знак /стикер/ № 88408621 от Гаранционен фонд. На 22.06.2021г. от специалната сметка на „Кортиер“ ЕООД е извършен превод към банковата сметка на ЗАД “ ОЗК-Застраховане“ АД.

И двете полици и сметки от 07.06.2021г. и от 02.06.2021г. са включени в отчет №11549/2021г., съдържащ информация за полици и събрани премии на обща стойност 957,49лв.

На 22.06.2021г. от специалната сметка е преведена към ЗАД“ ОЗК-Застраховане“ АД сумата от 957,49 лв., с посочено основание „по отчет 11549“.

Установеното било квалифицирано като две нарушения на чл. 337, ал. 2 КЗ, която норма урежда задължение за застрахователния агент в срок до 5 работни дни след получаване на плащането на застрахователната премия по посочената застраховка – в случая не по-късно от 14.06.2021г. и от 09.06.2021г., да преведе сумата в полза на застрахователя. Вместо това премията били преведени със закъснение - на 22.06.2021 г. Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на касатора на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 вр. чл. 648, ал. 1 КЗ са наложени две имуществени санкции в размер на по 1000 лв.

От правна страна съставът на СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, включително във връзка с описание на нарушенията съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл. 34 ЗАНН. В тази връзка неоснователно е възражението на касатора за изтекла погасителна давност, доколкото от момента на извършване на нарушенията не са изтекли повече от 4 год. и 6 месеца.

СРС е кредитирал показанията на актосъставителя М. М. и при съответствието им с представените писмени доказателства е намерил за доказано осъществяване на нарушенията на чл. 337, ал. 2, изр.1 КЗ. Решаващият съд не е намерил основание за приложение на чл. 28 ЗАНН, а наложените минимални санкции по чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ - за съответни на тежестта на нарушенията.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Безспорно е установено по делото, че касаторът осъществява застрахователно посредничество към ЗАД " ОЗК- Застраховане“ АД. В това си качество и по силата на вменената за нарушена норма на чл. 337, ал. 2 КЗ има задължението, когато получи плащане на премия или вноски по застраховка, независимо дали е сключена с негово посредничество, или не, да уведоми застрахователя в същия ден за получената сума, за нейното основание и размер, както и да я преведе в полза на застрахователя в срок до един месец след получаване на плащането, а за задължителните застраховки по чл.

461, т. 1 и 2 - в срок до 5 работни дни от получаване на плащането. Безспорно е в случая, че са сключени договори за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", както и че застрахователните премии не са преведени в полза на ЗАД "ОЗК- Застраховане" АД в срока по чл. 337, ал. 2, изр.1 КЗ - съответно на 14.06.2021г. и на 09.06.2021г.

Неоснователно е възражението на касатора, че служителите на КФН не са установили дали премиите са изплатени на конкретните дати, посочени в оспореното НП, за да се изчисли срокът по чл. 337, ал.2 КЗ, респ. да се твърди извършено нарушение. Касае се за представени от него пред КФН доказателства - платежни нареждания за извършени преводи към застрахователя по отчет 11549. Внесените от „Актуал Груп“ ЕООД и М. В. Х. са включени в посочения отчет и по това обстоятелство липсва спор. В., единствено при касатора би могло да се намира доказателство за датата на внасяне/получаване на застрахователните премии, което би могло да потвърди развиваната от него теза. Т. убедително доказателство, обаче, не е представено нито пред органа, нито в хода на съдебното производство. Представено е единствено платежно нареждане от 17.06.2021 г., чиито реквизити не доказват твърденията на касатора. Напълно се споделят от настоящия състав аргументите на съда досежно представеното едва в съдебното производство платежно нареждане. Тук следва да се посочи, че доказателствената стойност на същото не е изключена от съда, същото не е оспорено от ответната страна, поради което е ценено от въззивната инстанция като годно доказателство, но обсъдено в светлината на спора правилно е прието, че не е в състояние да установи твърденията от касатора обстоятелства. Обосновано районният съд е приел посочените факти за доказани въз основа на писмените доказателства от преписката. Противно на твърденията на касатора, решаващият съд е направил задълбочен самостоятелен анализ на приложените доказателства без формалното им възпроизвеждане въз основа на описаните в АУАН и НП факти.

Получаването на средства от клиентите по клиентска сметка не освобождава посредника от задължението му да прехвърли тези средства към застрахователя в сроковете по чл. 337, ал. 2 КЗ. Това задължение следва да бъде изпълнено от посредника, независимо от презумпцията по чл. 316, ал. 8 КЗ, че постъпилите парични средства по клиентската сметка не стават част от имуществото на застрахователния агент. Тази законодателна уредба съответства на спецификата на уредената в чл. 306, ал. 1, т. 2 КЗ гаранция с цел реално изпълнение на задължението на посредника да прехвърли получените по клиентска сметка застрахователни премии, които следва последващо да бъдат пренасочени към застрахователя. Това следва от буквалното тълкуване на нарушената разпоредба на чл. 337, ал. 2 КЗ, която урежда срок за изпълнение на задължението на посредника да преведе получените суми, считано от получаване на плащането, т.е., поставя разграничение между двете действия - получаване на плащане, вкл. по клиентска сметка, и реално превеждане на тези суми към застрахователя. Същият извод може да се направи и от разграничението, което поставя нормата на чл. 316, ал. 7 КЗ между клиентска сметка и сметка на застрахователя - изискването за разкриване на клиентска сметка от застрахователния агент не се прилага, когато застрахователят е упълномощил агента да оперира с негова сметка, по която да се превеждат непосредствено застрахователните премии, предназначени за застрахователя, и застрахователните обезщетения или парични суми, предназначени за ползвателя на застрахователни услуги.

След като застрахователният агент е избрал организация на дейността си чрез

гаранция по чл. 316, ал. 5 вр. чл. 306, ал. 1, т. 2 КЗ, за него съществува отделно и независимо задължение от учредената клиентска сметка да преведе постъпилите по нея суми по сметка на застрахователя. Респективно, неизпълнението на това задължение правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 337, ал. 2, изр. 1 КЗ.

Доколкото нарушението на задължението на посредника по чл. 337, ал. 2 КЗ не попада в случаите по чл. 635 - чл. 643 КЗ, то правилно отговорността на „Кортиер“ ЕООД е ангажирана на основание чл. 644, ал. 1 КЗ, като санкционна норма с привръзката ѝ с посочената за нарушена норма на чл. 337, ал. 2 КЗ.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на решаващия съд за липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като установените нарушения на чл. 337, ал. 2 КЗ не разкриват по-ниска степен на обществена опасност от идентични нарушения от същия вид. Спецификата на нарушените разпоредби застрашава стабилността на предоставените застрахователни услуги, което директно кореспондира с целите по чл. 2, ал. 1, т. 1 КЗ. В посочения смисъл са и решение № 2236 от 29.03.2019 г. по адм. д. № 8966/2018г. и решение № 2942 от 02.05.2019 г. по адм. д. № 1045/2019 г., двете на Административен съд София-град. Извършването на формално нарушение е съобразено при индивидуализиране на размера на санкцията, но не е основание за приложение на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, СРС е постановил правилно решение, което на основание чл. 221, ал. 1 АПК следва да бъде оставено в сила.

По разноските.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касационната жалба искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2391 от 22.05.2023 г., постановено по нахд № 7656/2022г. по описа на Софийския районен съд, НО, 100-ен състав.

ОСЪЖДА „Кортиер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.